

Om

Nom botànic:	<i>Ulmus parviflora</i>
Nom en català:	Om xinès
Nom en castellà:	Olmo chino
Nom en èuscara:	Zumar
Nom en gallec:	Llamagueiro
Nom en portuguès:	Olmeiro
Nom en francès:	Orme chinois
Nom en anglès:	Chinese elm
Nom en italià:	Olmo
Nom en japonés:	Akinire, nire

Característiques: Arbre de fulla caduca, alternes, asimètriques, dentades i petites. A la tardor adquireixen un color porpra abans de caure de la branca. Les flors diminutes són de color vermell o groc, i els fruits maduren el maig (sàmars alades). Com que té un creixement vigorós, és un arbre molt ramificat.

Situació: Als llocs de clima mediterrani a l'exterior, a plena llum del sol tot l'any. És d'origen semitropical, però aguanta molt bé el fred.

Reg: Li agrada molt l'aigua, sobretot a l'estiu, però hem d'evitar l'entollament permanent del substrat, ja que les arrels són molt sensibles a l'excés d'humitat. Vaporitzarem el fullatge per proporcionar-li un ambient ben humit.

Adob: De març fins a octubre, amb un adob orgànic de qualitat. L'època més calorosa de l'estiu es de escàs o nul creixement, no es necessari adobar.

Trasplantament: Des de febrer fins a l'abril; si el defoliam, es pot trasplantar entre juny i principi de setembre, cada dos o tres anys.

Substrat: 70 % akadama – 30 % pomice

Podar: De febrer a març, just quan les gemmes comencen a inflar-se. Respon molt bé a les podes, fins i tot a les més fortes.

Pinçat: Reduir els brots joves a 2 ó 3 fulles durant l'època de creixement a fi de mantenir la forma de l'arbre i obtenir ramificació més fina.

Defoliat: Des de maig a octubre, quan les branques tinguin les fulles madures. D'aquesta manera reduïrem el tamany de les fulles i compactarem les mases de fullatge. Quan defoliam hem de pinçar el brot terminal, per evitar que broti només per la punta de la branca.

Filferat: A final de juny, només a les branques principals, ja que és millor donar-li la forma amb podes contínues.

Paràsits i malalties: L'aranya vermella es propaga en èpoques caloroses i ambients secs; es posen a l'anvers de la fulla. Pateix també dels barrinadors o minadors, que són erugues que s'alimenten de les arrels. No sembla tan afectat com altres ulmáceas, per la grafiosis (*Ceratocystis ulmi*), un fong que obstrueix els vasos i asseca les fulles fins a produir la mort de l'arbre. No s'ha descobert cap remei eficaç per combatre-la.

Propagació: Per llavors, plantades després de recollir; per esqueix a la primavera; per murgó en juny.

Varietats: u. p. geisha, u. p. yatsubusa, u. p. seiju, u. p. corticosa, u. p. suberosa, u. p. makino, u. p. semprevirens.

Altres dades i curiositats: Li agrada molt la ventilació sobre la copa. Té un creixement molt ràpid; per tant, elimineu les fulles mortes del substrat i netegeu el tronc a la tardor.

Convé vigilar l'ús de productes sistèmics doncs solen afectar negativament.

